

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจังหวัด

จังหวัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เชียงใหม่	32	47.8
ลำพูน	18	26.9
ลำปาง	17	25.4
รวม	67	100.0

ผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 67 คน เป็นจังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 47.8 จังหวัดลำพูน คิดเป็นร้อยละ 26.9 และจังหวัดลำปาง คิดเป็นร้อยละ 25.4

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	50	74.6
ชาย	17	25.4
รวม	67	100.0

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 74.6 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 25.4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระหว่าง 25 – 34 ปี	28	41.8
ระหว่าง 35 – 44 ปี	18	26.9
ระหว่าง 45 – 54 ปี	14	20.9
น้อยกว่า 25 ปี	5	7.5
มากกว่า 55 ปี	2	3.0
รวม	67	100.0

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 – 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.8 อายุระหว่าง 35 – 44 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.9 อายุระหว่าง 45 – 54 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.9 อายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.5 และอายุมากกว่า 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	47	70.1
อื่นๆ	8	11.9
ปริญญาโท	6	9.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.)	5	7.5
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	1	1.5
รวม	67	100.0

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70.1 ระดับการศึกษาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 11.9 ประกอบด้วยมัธยมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 8 สายสามัญ ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 9.0 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.) คิดเป็นร้อยละ 7.5 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาขาวิชาการบัญชี	35	52.2
อื่นๆ	32	47.8
รวม	67	100.0

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 52.2 และสาขาวิชาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 47.8 ประกอบด้วยสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ การจัดการ การตลาด ภาษาอังกฤษ สาธารณสุขศาสตร์ รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ และนิติศาสตร์

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของผู้ประกอบการ

ประเภทของผู้ประกอบการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บริษัท จำกัด	55	82.1
ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน	12	17.9
รวม	67	100.0

ประเภทของผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นบริษัท จำกัด คิดเป็นร้อยละ 82.1 และเป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน คิดเป็นร้อยละ 17.9

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของกิจการ

ประเภทของกิจการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การผลิต	20	29.9
การให้บริการ	14	20.9
การผลิตและการค้าส่ง	9	13.4
การค้าส่ง	7	10.4
การค้าส่งและการค้าปลีก	6	9.0
การค้าปลีก	3	4.5
การผลิต การค้าส่งและการค้าปลีก	3	4.5
การผลิต การให้บริการและการค้าปลีก	2	3.0
การผลิตและการให้บริการ	1	1.5
การให้บริการและการค้าปลีก	1	1.5
การผลิต การให้บริการ การค้าส่ง และการค้าปลีก	1	1.5
รวม	67	100.0

ประเภทกิจการของผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นประเภทการผลิต คิดเป็นร้อยละ 29.9 การให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 20.9 การผลิตและการค้าส่ง คิดเป็นร้อยละ 13.4 การค้าส่ง คิดเป็นร้อยละ 10.4 การค้าส่งและการค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 9.0 การค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 4.5 การผลิต การค้าส่งและการค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 4.5 การผลิต การให้บริการและการค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 3.0 การผลิตและการให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 1.5 การให้บริการและการค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 1.5 และการผลิต การให้บริการ การค้าส่งและการค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลูกจ้างต่อแรงงาน

จำนวนลูกจ้างต่อแรงงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 15 คน	23	34.3
ระหว่าง 51 – 200 คน	17	25.4
ไม่เกิน 25 คน	15	22.4
ไม่เกิน 50 คน	12	17.9
รวม	67	100.0

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จำแนกตามจำนวนลูกจ้างต่อแรงงานไม่เกิน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 ระหว่าง 51 – 200 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 ไม่เกิน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 และไม่เกิน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนสินทรัพย์ถาวร

จำนวนสินทรัพย์ถาวร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 30 ล้านบาท	48	71.6
เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท	6	9.0
ไม่เกิน 50 ล้านบาท	5	7.5
เกินกว่า 30 แต่ไม่เกิน 50 ล้านบาท	4	6.0
เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท	4	6.0
รวม	67	100.0

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จำแนกตามจำนวนสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 30 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 71.6 เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.0 ไม่เกิน 50 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.5 เกินกว่า 30 แต่ไม่เกิน 50 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.0 เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกิจการของผู้ประกอบการจัดทำบัญชีและงบการเงิน

การจัดทำบัญชีและงบการเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงานบัญชีของกิจการ	36	53.7
ว่าจ้างสำนักงานบัญชีภายนอก	27	40.3
พนักงานบัญชีของกิจการ รวมทั้ง ว่าจ้างสำนักงานบัญชีภายนอก	4	6.0
รวม	67	100.0

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จัดทำบัญชีและงบการเงินโดยพนักงานบัญชีของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 53.7 ว่าจ้างสำนักงานบัญชีภายนอก คิดเป็นร้อยละ 40.3 พนักงานบัญชีของกิจการ รวมทั้งว่าจ้างสำนักงานบัญชีภายนอก คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตอนที่ 2

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้
0.00 – 1.00	น้อยที่สุด
1.01 – 2.00	น้อย
2.01 – 3.00	ปานกลาง
3.01 – 4.00	มาก
4.01 – 5.00	มากที่สุด

โดยค่าเฉลี่ย 0.00 – 1.00 หมายถึง มีระดับความรู้น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.01 – 2.00 หมายถึง มีระดับความรู้น้อย ค่าเฉลี่ย 2.01 – 3.00 หมายถึง มีระดับความรู้ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.01 – 4.00 หมายถึง มีระดับความรู้มาก ค่าเฉลี่ย 4.01 – 5.00 มีระดับความรู้มากที่สุด

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างรายด้าน

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรู้
เรื่องแม่บทการบัญชี	3.81	0.86	มาก
เรื่องการบัญชีสำหรับสัญญาเช่าระยะยาว (ฉบับที่ 29)	3.37	1.08	มาก
เรื่องรายงานการเงินเกี่ยวกับส่วนได้เสียในการร่วมค้า (ฉบับที่ 46)	3.37	1.04	มาก
เรื่องการนำเสนองบการเงิน (ฉบับที่ 35)	2.75	0.96	ปานกลาง
เรื่องการรวมธุรกิจ (ฉบับที่ 43)	2.72	0.92	ปานกลาง
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี	2.70	0.92	ปานกลาง
เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ฉบับที่ 32)	2.57	0.58	ปานกลาง
เรื่องการบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน (ฉบับที่ 40)	2.33	1.04	ปานกลาง
เรื่องการบัญชีการปรับโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา (ฉบับที่ 34)	2.30	0.94	ปานกลาง
เรื่องต้นทุนการกู้ยืม (ฉบับที่ 33)	2.10	0.91	ปานกลาง
เรื่องหนี้สงสัยจะสูญและหนี้สูญ (ฉบับที่ 11)	1.94	0.83	น้อย
เรื่องกำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับงวด ข้อผิดพลาดที่สำคัญและการเปลี่ยนแปลงทางบัญชี (ฉบับที่ 39)	1.94	0.94	น้อย
เรื่องเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหลังและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน (ฉบับที่ 21)	1.55	0.66	น้อย
เรื่องการรับรู้รายได้ (ฉบับที่ 37)	1.55	0.74	น้อย
เรื่องการบัญชีเกี่ยวกับการเช่าซื้อ-ทางด้านผู้ให้เช่าซื้อ (ฉบับที่ 7)	1.46	0.64	น้อย
เรื่องสินค้าคงเหลือ (ฉบับที่ 31)	1.40	0.63	น้อย
เรื่องกำไรต่อหุ้น (ฉบับที่ 38)	1.22	0.73	น้อย
เรื่องผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ฉบับที่ 30)	1.07	0.53	น้อย

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่องแม่บทการบัญชี โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.81) การบัญชีสำหรับสัญญาเช่าระยะยาว ฉบับที่ 29 และรายงานทางการเงินเกี่ยวกับส่วนได้เสียในการร่วมค้า ฉบับที่ 46 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับมากเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 3.37) การนำเสนองบการเงิน ฉบับที่ 35 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.75) การรวมธุรกิจ ฉบับที่ 43 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.72) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีของไทย โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.70) ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.57) การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน ฉบับที่ 40 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.33) และการบัญชีการปรับโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา ฉบับที่ 34 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.30) ต้นทุนการกู้ยืม ฉบับที่ 33 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10) หนี้สงสัยจะสูญและหนี้สูญ ฉบับที่ 11 และกำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับงวด ข้อผิดพลาดที่สำคัญและการเปลี่ยนแปลงทางบัญชี ฉบับที่ 39 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับน้อยเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 1.94) เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภษาหน้าและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน ฉบับที่ 21 และการรับรู้รายได้ ฉบับที่ 37 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับน้อยเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 1.55) การบัญชีเกี่ยวกับการเช่าซื้อ – ทางด้านผู้ให้เช่าซื้อ ฉบับที่ 7 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.46) สินค้าคงเหลือ ฉบับที่ 31 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.40) กำไรต่อหุ้น ฉบับที่ 38 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.22) และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ฉบับที่ 30 โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.07)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีในส่วนของข้อมูลความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้าน ประกอบด้วยข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี โดยใช้เกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 60.0 จากคะแนนที่ได้รับ

จำนวน (ร้อยละ)	ระดับความรู้
ต่ำกว่า < 60.0	น้อย
มากกว่า > 60.0	มาก

โดยร้อยละ 0 – 60.0 มีระดับความรู้ตามคะแนนรวมรายด้านน้อยและร้อยละ 60.0 ขึ้นไป หรือมากกว่ามีระดับความรู้ตามคะแนนรวมรายด้านมาก

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี		รู้	ไม่รู้	รวม
1. สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานที่จัดพิมพ์เผยแพร่และประกาศใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับต่างๆ ให้กับองค์กรธุรกิจ เพื่อทราบและถือปฏิบัติ	จำนวน	56	11	67
	ร้อยละ	83.6	16.4	100.0
2. มาตรฐานการบัญชีที่ได้เผยแพร่และประกาศใช้ในปี 2544 รวม 33 ฉบับ ประกอบด้วยแม่บทการบัญชี 1 ฉบับ และมาตรฐานการบัญชี 32 ฉบับ	จำนวน	39	28	67
	ร้อยละ	58.2	41.8	100.0
3. มาตรฐานการบัญชีที่ประกาศใช้ในปี 2544 มีจำนวน 7 ฉบับ ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่จำเป็นต้องจัดทำ (ฉบับที่ 24 25 36 44 45 47 และ 48)	จำนวน	39	28	67
	ร้อยละ	58.2	41.8	100.0
รวม	จำนวน	181	87	268
	ร้อยละ	67.5	32.5	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 67.5 สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่จัดพิมพ์เผยแพร่และประกาศใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับต่างๆ ให้กับองค์กรธุรกิจเพื่อทราบและถือปฏิบัติ โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.6 มาตรฐานการบัญชีที่ได้เผยแพร่และประกาศใช้ในปี 2544 รวม 33 ฉบับ ประกอบด้วยแม่บทการบัญชี 1 ฉบับ และมาตรฐานการบัญชี 32 ฉบับ และมีจำนวน 7 ฉบับ ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่จำเป็นต้องจัดทำ โดยมีระดับความรู้น้อย คิดเป็นร้อยละ 58.2

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง แม่บทการบัญชี

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง แม่บทการบัญชี		รู้	ไม่รู้	รวม
1. กำหนดไว้เพื่อวางแนวพื้นฐานในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน	จำนวน	63	4	67
	ร้อยละ	94.0	6.0	100.0
2. หากมาตรฐานการบัญชีที่ประกาศใช้แล้วมีความขัดแย้งกับแม่บทการบัญชี ให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี	จำนวน	22	45	67
	ร้อยละ	32.8	67.2	100.0
3. แม่บทการบัญชีไม่ครอบคลุมถึงองค์ประกอบของงบการเงินและการรับรู้รายการ	จำนวน	36	31	67
	ร้อยละ	53.7	46.3	100.0
รวม	จำนวน	121	80	201
	ร้อยละ	60.2	39.8	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีเรื่องแม่บทการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 60.2 กำหนดไว้เพื่อวางแนวพื้นฐานในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน โดยมีระดับความรู้มาก คิดเป็นร้อยละ 94.0 ไม่มีความรู้ในเรื่องแม่บทการบัญชีไม่ครอบคลุมถึงองค์ประกอบของงบการเงินและการรับรู้รายการ และหากมาตรฐานการบัญชีที่ประกาศใช้แล้วมีความขัดแย้งกับแม่บทการบัญชีให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
 ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับการเช่าซื้อ - ทางด้านผู้ให้เช่าซื้อ
 (ฉบับที่ 7)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับการเช่าซื้อ – ทางด้านผู้ให้เช่าซื้อ (ฉบับที่ 7)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินจะแสดงยอดลูกหนี้เช่าซื้อใน งบดุลตามจำนวนเงินคงค้างสุทธิหักด้วยดอกผลเช่าซื้อรอดัด บัญชีคงเหลือ	จำนวน	55	12	67
	ร้อยละ	82.1	17.9	100.0
2. ผู้ให้เช่าไม่ควรรับรู้ดอกผลเช่าซื้อเป็นรายได้ตามงวดที่ ถึงกำหนดชำระ	จำนวน	43	24	67
	ร้อยละ	64.2	35.8	100.0
รวม	จำนวน	98	36	134
	ร้อยละ	73.1	26.9	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีเรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับการเช่าซื้อ – ทางด้านผู้ให้เช่าซื้อ คิดเป็นร้อยละ 73.1 การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินจะแสดงยอดลูกหนี้เช่าซื้อใน งบดุลตามจำนวนเงินคงค้างสุทธิหักด้วยดอกผลเช่าซื้อรอดัดบัญชีคงเหลือ โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.1 รองลงมาผู้ให้เช่าไม่ควรรับรู้ดอกผลเช่าซื้อเป็นรายได้ตามงวดที่ถึงกำหนดชำระ โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง หนี้สงสัยจะสูญและหนี้สูญ (ฉบับที่ 11)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง หนี้สงสัยจะสูญและหนี้สูญ (ฉบับที่ 11)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. วิธีการประมาณหนี้สงสัยจะสูญที่เหมาะสมกับลักษณะของ ลูกหนี้ของกิจการทำได้ 2 วิธี คือ คำนวณเป็นร้อยละของ ยอดขาย และคำนวณเป็นร้อยละของยอดลูกหนี้	จำนวน ร้อยละ	55 82.1	12 17.9	67 100.0
2. กรณีลูกหนี้ในงบดุลแสดงด้วยมูลค่าสุทธิ จำนวนค่าเผื่อ หนี้สงสัยจะสูญให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	จำนวน ร้อยละ	50 74.6	17 25.4	67 100.0
3. การประมาณจำนวนหนี้สงสัยจะสูญมีวิธีการบันทึกบัญชี คือ เดบิตหนี้สงสัยจะสูญ และเครดิตค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ	จำนวน ร้อยละ	25 37.3	42 62.7	67 100.0
รวม	จำนวน ร้อยละ	130 64.7	71 35.3	201 100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีเรื่องหนี้สงสัยจะสูญและหนี้สูญ คิดเป็นร้อยละ 64.7 วิธีการประมาณหนี้สงสัยจะสูญที่เหมาะสมกับลักษณะของลูกหนี้ของกิจการทำได้ 2 วิธี คือ คำนวณเป็นร้อยละของยอดขาย และคำนวณเป็นร้อยละของยอดลูกหนี้ โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.1 รองลงมากรณีลูกหนี้ในงบดุลแสดงด้วยมูลค่าสุทธิ จำนวนค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.6 และไม่มีความรู้ในเรื่องการประมาณจำนวนหนี้สงสัยจะสูญมีวิธีการบันทึกบัญชี คือ เดบิตหนี้สงสัยจะสูญ และเครดิตค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าและเหตุการณ์
ภายหลังวันที่ในงบการเงิน (ฉบับที่ 21)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใน ภายหน้าและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน (ฉบับที่ 21)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน หมายถึง เหตุการณ์ ทั้งที่ดีและไม่ดี ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ในงบดุลแต่ก่อน วันที่ออกงบการเงิน	จำนวน	51	16	67
	ร้อยละ	76.1	23.9	100.0
2. เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าได้แก่ - กำไรที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า - ผลเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า	จำนวน	53	14	67
	ร้อยละ	79.1	20.9	100.0
รวม	จำนวน	104	30	134
	ร้อยละ	77.6	22.4	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใน ภายหน้าและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน คิดเป็นร้อยละ 77.6 เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใน ภายหน้าได้แก่ กำไรที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า และผลเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า โดยมีระดับ ความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.1 และรองลงมาเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน หมายถึง เหตุการณ์ทั้งที่ดีและไม่ดี ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ในงบดุลแต่ก่อนวันที่ออกงบการเงิน โดยมีระดับ ความรู้มาก คิดเป็นร้อยละ 76.1

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การบัญชีสำหรับสัญญาเช่าระยะยาว (ฉบับที่ 29)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การบัญชีสำหรับสัญญาเช่าระยะยาว (ฉบับที่ 29)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. สัญญาเช่าจำแนกได้ 2 ประเภท คือ สัญญาเช่าการเงินและสัญญาเช่าดำเนินงาน	จำนวน	57	10	67
	ร้อยละ	85.1	14.9	100.0
2. สัญญาเช่าการเงิน – ทางด้านผู้เช่า การบันทึกบัญชีเป็นทรัพย์สินและหนี้สินด้วยจำนวนเท่ากับราคายุติธรรมหรือมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องจ่ายตามสัญญาเช่าแล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า	จำนวน	51	16	67
	ร้อยละ	76.1	23.9	100.0
3. สัญญาเช่าการเงิน – ทางด้านผู้ให้เช่า ที่เป็นผู้ผลิตหรือผู้ขายควรบันทึกกำไรขาดทุนจากการขายในงบกำไรขาดทุนเช่นเดียวกับการขายปกติ	จำนวน	44	23	67
	ร้อยละ	65.7	34.3	100.0
4. สัญญาเช่าดำเนินงาน – ทางด้านผู้เช่า บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายล่วงหน้าในแต่ละงวดเพราะไม่ได้คำนึงถึงผู้ได้รับประโยชน์	จำนวน	22	45	67
	ร้อยละ	32.8	67.2	100.0
5. สัญญาเช่าดำเนินงาน – ทางด้านผู้ให้เช่า บันทึกเป็นรายได้ค่าเช่าตามวิธีเส้นตรงตลอดอายุสัญญาเช่า	จำนวน	52	15	67
	ร้อยละ	77.6	22.4	100.0
รวม	จำนวน	226	109	335
	ร้อยละ	67.5	32.5	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การบัญชีสำหรับสัญญาเช่าระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 67.5 สัญญาเช่าจำแนกได้ 2 ประเภท คือ สัญญาเช่าการเงินและสัญญาเช่าดำเนินงาน โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.1 รองลงมาสัญญาเช่าดำเนินงาน – ทางด้านผู้ให้เช่า บันทึกเป็นรายได้ค่าเช่าตามวิธีเส้นตรงตลอดอายุสัญญาเช่า โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.6 สัญญาเช่าการเงิน – ทางด้านผู้เช่า การบันทึกบัญชีเป็นทรัพย์สินและหนี้สินด้วยจำนวนเท่ากับราคายุติธรรมหรือมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องจ่ายตามสัญญาเช่าแล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.1 สัญญาเช่าการเงิน – ทางด้านผู้ให้เช่า ที่เป็นผู้ผลิตหรือผู้ขายควรบันทึกกำไรขาดทุนจากการขายในงบกำไรขาดทุนเช่นเดียวกับการขายปกติ โดยมีระดับ

ความรู้มาก คิดเป็นร้อยละ 65.7 และไม่มีความรู้ในเรื่องสัญญาเช่าดำเนินงาน – ทางด้านผู้เช่า บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายล่วงหน้าในแต่ละงวดเพราะไม่ได้คำนึงถึงผู้ได้รับประโยชน์

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ฉบับที่ 30)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ฉบับที่ 30)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. ขอบเขตของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ใช้กับ	จำนวน	54	13	67
	ร้อยละ	80.6	19.4	100.0
- การบัญชีสำหรับรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ				
- การแปลงค่าบการเงิน				
2. ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนให้รับรู้เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีนั้นรวมทั้งรายการเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ	จำนวน	18	49	67
	ร้อยละ	26.9	73.1	100.0
รวม	จำนวน	72	62	134
	ร้อยละ	53.7	46.3	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 53.7

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง สินค้าคงเหลือ (ฉบับที่ 31)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง สินค้าคงเหลือ (ฉบับที่ 31)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. แนวทางที่กำหนดให้ถือปฏิบัติคือ ต้นทุนสินค้าคงเหลือ แต่ละรายการควรจะคำนวณต้นทุน โดยวิธีเจาะจง วิธีเข้า ก่อนออกก่อนหรือวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	จำนวน	43	24	67
	ร้อยละ	64.2	35.8	100.0
2. ไม่ควรเปิดเผยข้อมูลทางด้านนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับ วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือและวิธีใช้คำนวณราคาทุน	จำนวน	51	16	67
	ร้อยละ	76.1	23.9	100.0
รวม	จำนวน	74	40	114
	ร้อยละ	64.9	35.1	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง สินค้าคงเหลือ คิดเป็นร้อยละ 64.9 ไม่ควรเปิดเผยข้อมูลทางด้านนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับวิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือและวิธีใช้คำนวณราคาทุน โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.1 และรองลงมาแนวทางที่กำหนดให้ถือปฏิบัติคือ ต้นทุนสินค้าคงเหลือแต่ละรายการควรจะคำนวณต้นทุน โดยวิธีเจาะจง วิธีเข้าก่อนออกก่อนหรือวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก โดยมีความรู้ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 64.2

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ฉบับที่ 32)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ฉบับที่ 32)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. หมายถึงสินทรัพย์ที่มีตัวตนซึ่งเข้าเงื่อนไข เช่น กิจการมีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการผลิตจำหน่ายสินค้า หรือให้บริการ ให้เช่าหรือการบริหารงาน	จำนวน ร้อยละ	64 95.5	3 4.5	67 100.0
2. กิจการต้องตัดบัญชีรายการออกจากงบดุลเมื่อจำหน่ายหรือเลิกใช้สินทรัพย์นั้นอย่างถาวร หรือเมื่อคาดว่าจะไม่ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหลังจากที่จำหน่ายไปแล้ว	จำนวน ร้อยละ	59 88.1	8 11.9	67 100.0
3. กิจการไม่ต้องรับรู้ผลต่างระหว่างจำนวนเงินสุทธิที่คาดว่าจะได้รับกับราคาตามบัญชีเป็นรายได้ หรือค่าใช้จ่ายจากการเลิกใช้ หรือจำหน่ายสินทรัพย์ในงบกำไรขาดทุนเมื่อเกิดรายการ	จำนวน ร้อยละ	49 73.1	18 26.9	67 100.0
รวม	จำนวน ร้อยละ	172 85.6	29 14.4	201 100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 85.6 หมายถึงสินทรัพย์ที่มีตัวตนซึ่งเข้าเงื่อนไข เช่น กิจการมีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการผลิตจำหน่ายสินค้า หรือ ให้บริการ ให้เช่าหรือการบริหารงาน โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมา กิจการต้องตัดบัญชีรายการออกจากงบดุลเมื่อจำหน่าย หรือเลิกใช้สินทรัพย์นั้นอย่างถาวร หรือเมื่อคาดว่าจะไม่ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหลังจากที่จำหน่ายไปแล้ว โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.1 และกิจการไม่ต้องรับรู้ผลต่างระหว่างจำนวนเงินสุทธิที่คาดว่าจะได้รับกับราคาตามบัญชีเป็นรายได้ หรือค่าใช้จ่ายจากการเลิกใช้ หรือจำหน่ายสินทรัพย์ในงบกำไรขาดทุนเมื่อเกิดรายการ โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.1

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม (ฉบับที่ 33)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม (ฉบับที่ 33)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. การบันทึกรายการต้นทุนการกู้ยืม ถือเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ในงวดบัญชีที่เกิดรายการ	จำนวน	49	18	67
	ร้อยละ	73.1	26.9	100.0
2. กิจการไม่ต้องเปิดเผยนโยบายการบัญชีที่ถือปฏิบัติเกี่ยวกับ ต้นทุนการกู้ยืม	จำนวน	41	26	67
	ร้อยละ	61.2	38.8	100.0
3. ต้นทุนการกู้ยืมหมายถึง ดอกเบี้ยและต้นทุนอื่นที่เกิดขึ้น จากการกู้ยืมของกิจการ เช่น ค่าธรรมเนียมธนาคาร	จำนวน	51	16	67
	ร้อยละ	76.1	23.9	100.0
รวม	จำนวน	141	60	201
	ร้อยละ	70.2	29.8	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 70.2 ต้นทุนการกู้ยืมหมายถึง ดอกเบี้ยและต้นทุนอื่นที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมของกิจการ เช่น ค่าธรรมเนียมธนาคาร โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมาการบันทึกรายการต้นทุนการกู้ยืม ถือเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในงวดบัญชีที่เกิดรายการ โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.1 และกิจการไม่ต้องเปิดเผยนโยบายการบัญชีที่ถือปฏิบัติเกี่ยวกับต้นทุนการกู้ยืม โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.2

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การบัญชีการปรับโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา
(ฉบับที่ 34)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การบัญชีการปรับโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา (ฉบับที่ 34)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. เจ้าหนี้ต้องพิจารณาถึงค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญที่มีอยู่ในการ บันทึกผลต่าง เป็นรายการกำไรจากการปรับโครงสร้างหนี้	จำนวน ร้อยละ	16 23.9	51 76.1	67 100.0
2. ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายหรือค่าใช้จ่ายทางตรงอื่นที่เจ้าหนี้ ต้องจ่ายในการปรับโครงสร้างหนี้ ไม่ต้องบันทึกเป็นค่า ใช้จ่ายเมื่อเกิดขึ้น	จำนวน ร้อยละ	38 57.6	29 42.4	67 100.0
3. เจ้าหนี้ต้องบันทึกผลต่างระหว่างเงินลงทุนในลูกหนี้ที่สูงกว่า ค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ได้รับโอนมาในงบกำไรขาดทุน	จำนวน ร้อยละ	44 65.7	23 34.3	67 100.0
4. การปรับโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหาหมายถึง การที่เจ้าหนี้นยอม ผ่อนปรนเงื่อนไขการชำระหนี้ให้ลูกหนี้ที่มีปัญหาทางการ เงินรวมถึงการที่เจ้าหนี้ที่ยึดทรัพย์หรือกลับเข้าครอบครอง สินทรัพย์ หรือการที่ลูกหนี้โอนสินทรัพย์ หรือส่วนได้เสีย ในส่วนของเจ้าของของลูกหนี้ให้แก่เจ้าหนี้	จำนวน ร้อยละ	55 82.1	12 17.19	67 100.0
รวม	จำนวน ร้อยละ	153 57.1	115 42.9	268 100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การบัญชีการปรับโครงสร้าง
หนี้ที่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 57.1

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (ฉบับที่ 35)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (ฉบับที่ 35)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. งบการเงินจัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งกิจการจัดทำ และนำเสนอเพื่อให้เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป	จำนวน	60	7	67
	ร้อยละ	89.6	10.4	100.0
2. กิจการต้องนำเสนองบการเงินอย่างน้อยปีละ 2 ครั้งยกเว้น กรณีพิเศษ	จำนวน	33	34	67
	ร้อยละ	49.3	50.7	100.0
3. ส่วนประกอบของงบการเงิน ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ หรืองบกำไร ขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบกระแสเงินสด นโยบายการบัญชีและ หมายเหตุประกอบงบการเงิน	จำนวน	56	11	67
	ร้อยละ	83.6	16.4	100.0
4. หมายเหตุประกอบงบการเงินของกิจการไม่จำเป็นต้อง เปิดเผยข้อมูลที่มาตรฐานการบัญชีกำหนด	จำนวน	35	32	67
	ร้อยละ	52.2	47.8	100.0
รวม	จำนวน	184	84	268
	ร้อยละ	68.7	31.3	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การนำเสนองบการเงิน คิดเป็น ร้อยละ 68.7 งบการเงินจัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งกิจการจัดทำและนำเสนอเพื่อให้เป็นไปตาม หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.6 รองลงมาส่วนประกอบ ของงบการเงิน ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ หรืองบกำไร ขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบกระแสเงินสด นโยบายการบัญชีและหมายเหตุประกอบงบการเงิน โดยมี ระดับความรู้มาก คิดเป็นร้อยละ 83.6 ไม่มีความรู้ในเรื่องกิจการต้องนำเสนองบการเงินอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้งยกเว้นกรณีพิเศษ และหมายเหตุประกอบงบการเงินของกิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูล ที่มาตรฐานการบัญชีกำหนด

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การรับรู้รายได้ (ฉบับที่ 37)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การรับรู้รายได้ (ฉบับที่ 37)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. รายได้ หมายถึง กระแสเข้าของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (ก่อนหักค่าใช้จ่าย) ในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเกิดขึ้นจาก กิจกรรมตามปกติของกิจการ ส่งผลให้ทุนเพิ่มขึ้น	จำนวน	59	8	67
	ร้อยละ	88.1	11.9	100.0
2. การรับรู้รายได้จากการขายสินค้า เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไข สำคัญเพียงข้อเดียว คือ กิจการได้โอนความเสี่ยงและผล ตอบแทนที่เป็นสาระสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้ กับผู้ซื้อแล้ว	จำนวน	15	52	67
	ร้อยละ	22.4	77.6	100.0
3. กิจการต้องรับรู้รายได้จากการให้บริการ หากสามารถ ประมาณผลได้อย่างน่าเชื่อถือตามขั้นตอนสำเร็จของรายการ บัญชีในงบดุล แม้ว่ากิจการจะไม่ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ	จำนวน	30	37	67
	ร้อยละ	44.8	55.2	100.0
รวม	จำนวน	104	97	201
	ร้อยละ	51.7	48.3	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การรับรู้รายได้ คิดเป็นร้อยละ 51.7

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง กำไรต่อหุ้น (ฉบับที่ 38)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง กำไรต่อหุ้น (ฉบับที่ 38)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. กำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน คำนวณ โดยนำกำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับงวด หารด้วยจำนวนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของหุ้นสามัญที่ถือ โดยบุคคลภายนอก	จำนวน	46	21	67
	ร้อยละ	68.7	31.3	100.0
2. กิจการไม่ต้องแสดงกำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐานและกำไรต่อหุ้นปรับลดถ้ามีผลขาดทุนต่อหุ้นก็ตาม	จำนวน	36	31	67
	ร้อยละ	53.7	46.3	100.0
รวม		จำนวน	82	134
		ร้อยละ	61.2	38.8

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง กำไรต่อหุ้น คิดเป็นร้อยละ 61.2 กำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน คำนวณ โดยนำกำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับงวด หารด้วยจำนวนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของหุ้นสามัญที่ถือ โดยบุคคลภายนอก โดยมีระดับความรู้มาก คิดเป็นร้อยละ 68.7 และไม่มีความรู้ในเรื่องกิจการไม่ต้องแสดงกำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐานและกำไรต่อหุ้นปรับลดถ้ามีผลขาดทุนต่อหุ้นก็ตาม

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง กำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับงวด ข้อผิดพลาด
ที่สำคัญและการเปลี่ยนแปลงทางบัญชี (ฉบับที่ 30)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง กำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับ งวด ข้อผิดพลาดที่สำคัญและการเปลี่ยนแปลงทางบัญชี (ฉบับที่ 30)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. รายได้และค่าใช้จ่ายทุกรายการที่รับรู้ในระหว่างงวดต้องนำมา มารวมคำนวณเพื่อหากำไร หรือขาดทุนสุทธิสำหรับงวดนั้น	จำนวน	60	7	67
	ร้อยละ	89.6	10.4	100.0
2. กิจการต้องแสดงรายการพิเศษในงบกำไรขาดทุน เป็นราย การรวมกับกำไรขาดทุนจากการดำเนินงานตามปกติ	จำนวน	21	46	67
	ร้อยละ	31.3	68.7	100.0
3. ข้อผิดพลาดที่สำคัญ ต้องใช้วิธีปรับย้อนหลังตามข้อกำหนด ที่ระบุไว้ ถ้าไม่มีผลกระทบที่ทำให้เงินของงวดก่อน ของกิจการขาดความน่าเชื่อถือ	จำนวน	16	51	67
	ร้อยละ	23.9	76.1	100.0
4. การเปลี่ยนแปลงทางบัญชีมี 2 ด้านคือ นโยบายการบัญชี และหน่วยงานที่เสนอรายงาน	จำนวน	33	34	67
	ร้อยละ	49.3	50.7	100.0
รวม	จำนวน	130	138	268
	ร้อยละ	48.5	51.5	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง กำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับงวด
ข้อผิดพลาดที่สำคัญและการเปลี่ยนแปลงทางบัญชี คิดเป็นร้อยละ 48.5

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้ และตราสารทุน (ฉบับที่ 40)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุน ในตราสารหนี้และตราสารทุน (ฉบับที่ 40)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. ตราสารหนี้และตราสารทุนในความต้องการของตลาดได้แก่ หลักทรัพย์เพื่อค้า หลักทรัพย์เพื่อขาย และตราสารหนี้ที่ถือ หรือจะถือจนครบกำหนด	จำนวน ร้อยละ	54 80.6	13 19.4	67 100.0
2. การจำหน่ายเงินลงทุนเพียงบางส่วน ราคาตามบัญชีต่อหน่วย ที่ใช้ในการบันทึกขายได้ หรือค่าใช้จ่ายของเงินลงทุนชนิด เดียวกันต้องคำนวณโดยใช้วิธีเจาะจง	จำนวน ร้อยละ	27 40.3	40 59.7	67 100.0
3. เงินลงทุนชั่วคราวประเภทหลักทรัพย์เพื่อค้า ราคาตามบัญชี คือ มูลค่ายุติธรรม การเปลี่ยนแปลงมูลค่าให้เป็นกำไรหรือ ขาดทุนสุทธิในงบกำไรขาดทุน	จำนวน ร้อยละ	44 65.7	23 34.3	67 100.0
4. กิจการ ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับการขายหรือการ โอนเปลี่ยนแปลงประเภทตราสารหนี้ที่จะครบกำหนดในหมาย เหตุประกอบการเงิน	จำนวน ร้อยละ	31 46.3	36 53.7	67 100.0
รวม	จำนวน ร้อยละ	156 58.2	112 41.8	268 100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุน ในตราสารหนี้และตราสารทุน คิดเป็นร้อยละ 58.2

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การรวมธุรกิจ (ฉบับที่ 43)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การรวมธุรกิจ (ฉบับที่ 43)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. การรวมธุรกิจหมายถึง การนำกิจการที่แยกต่างหากจากกันมารวมกันเป็นหน่วยงานทางเศรษฐกิจเดียวกันหรือการที่กิจการเข้าควบคุมสินทรัพย์สุทธิและการดำเนินงานของอีกกิจการหนึ่ง	จำนวน	55	12	67
	ร้อยละ	82.1	17.9	100.0
2. ลักษณะการรวมธุรกิจประกอบด้วย - การซื้อธุรกิจ - การรวมส่วนได้เสีย	จำนวน	55	12	67
	ร้อยละ	82.1	17.9	100.0
3. ต้นทุนการซื้อธุรกิจ ผู้ซื้อต้องบันทึกต้นทุนการซื้อด้วยราคาตลาด	จำนวน	23	44	67
	ร้อยละ	34.3	65.7	100.0
4. ค่าความนิยมที่เกิดจากการซื้อธุรกิจ ต้องแสดงด้วยราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสมและค่าเผื่อการด้อยค่า	จำนวน	49	18	67
	ร้อยละ	73.1	26.9	100.0
รวม	จำนวน	182	86	268
	ร้อยละ	67.9	32.1	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การรวมธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 67.9 การรวมธุรกิจหมายถึง การนำกิจการที่แยกต่างหากจากกันมารวมกันเป็นหน่วยงานทางเศรษฐกิจเดียวกันหรือการที่กิจการเข้าควบคุมสินทรัพย์สุทธิและการดำเนินงานของอีกกิจการหนึ่ง รวมทั้งลักษณะการรวมธุรกิจประกอบด้วย การซื้อธุรกิจและการรวมส่วนได้เสีย โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.1 เท่ากัน รองลงมาค่าความนิยมที่เกิดจากการซื้อธุรกิจ ต้องแสดงด้วยราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสมและค่าเผื่อการด้อยค่า โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.1 และไม่มีความรู้ในเรื่องต้นทุนการซื้อธุรกิจ ผู้ซื้อต้องบันทึกต้นทุนการซื้อด้วยราคาตลาด

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละตามระดับความรู้เป็นคะแนนรวมรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง
ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง รายงานทางการเงินเกี่ยวกับส่วนได้เสียในการร่วมค้า
(ฉบับที่ 46)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง รายงานทางการเงินเกี่ยวกับส่วนได้เสียในการร่วมค้า (ฉบับที่ 46)		รู้	ไม่รู้	รวม
1. กิจการร่วมค้าไม่ต้องบันทึกบัญชีและจัดทำงบการเงินตาม มาตรฐานการบัญชีเช่นเดียวกับกิจการทั่วไป	จำนวน	38	29	67
	ร้อยละ	56.7	43.3	100.0
2. ผู้ดำเนินการหรือผู้จัดการของการร่วมค้าต้องบันทึกค่า ธรรมเนียมที่เกิดขึ้นตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานการ บัญชีเรื่องการรับรู้รายได้	จำนวน	55	12	67
	ร้อยละ	82.1	17.9	100.0
3. การร่วมค้าหมายถึง การประกอบกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจของ บุคคลหรือกิจการตั้งแต่ 2 รายการขึ้นไปโดยให้มีการควบคุม ร่วมกันตามที่ตกลงไว้ในสัญญา	จำนวน	56	11	67
	ร้อยละ	83.6	16.4	100.0
4. ผู้ร่วมค้าไม่ต้องรับรู้เฉพาะส่วนได้เสียของตนเองในงบการ เงินได้แก่ รายการสินทรัพย์ หนี้สิน ค่าใช้จ่าย และส่วน แบ่งของรายได้จากการขายสินค้าหรือการให้บริการ	จำนวน	27	40	67
	ร้อยละ	40.3	59.7	100.0
5. ผู้ร่วมค้าซื้อสินทรัพย์จากกิจการร่วมค้า ต้องรับรู้ส่วนแบ่ง กำไรของตนจนกว่าจะขายสินทรัพย์ให้บุคคลภายนอกและ ต้องรับรู้ผลขาดทุน ส่วนของตนในงบกำไรขาดทุนหากมี การค้อยค่าของสินทรัพย์ที่ซื้อ	จำนวน	50	17	67
	ร้อยละ	74.6	25.4	100.0
รวม	จำนวน	226	109	335
	ร้อยละ	67.5	32.5	100.0

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง รายงานทางการเงินเกี่ยวกับส่วนได้เสียในการร่วมค้า คิดเป็นร้อยละ 67.5 การร่วมค้าหมายถึง การประกอบกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจของบุคคลหรือกิจการตั้งแต่ 2 รายการขึ้นไปโดยให้มีการควบคุมร่วมกันตามที่ตกลงไว้ในสัญญา โดยมีระดับความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.6 รองลงมาผู้ดำเนินการหรือผู้จัดการของการร่วมค้าต้องบันทึกค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชีเรื่องการรับรู้รายได้ โดยมี

ระดับความรู้อีก คิดเป็นร้อยละ 82.1 ผู้ร่วมค้าซื้อสินทรัพย์จากกิจการร่วมค้า ต้องรับรู้ส่วนแบ่งกำไรของตนจนกว่าจะขายสินทรัพย์ให้บุคคลภายนอกและต้องรับรู้ผลขาดทุน ส่วนของตนในงบกำไรขาดทุนหากมีการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่ซื้อ โดยมีระดับความรู้อีก คิดเป็นร้อยละ 74.6 ไม่มีความรู้ในเรื่องกิจการร่วมค้าไม่ต้องบันทึกบัญชีและจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีเช่นเดียวกับกิจการทั่วไป และผู้ร่วมค้าไม่ต้องรับรู้เฉพาะส่วนได้เสียของตนเองในงบการเงิน ได้แก่ รายการสินทรัพย์หนี้สิน ค่าใช้จ่ายและส่วนแบ่งของรายได้จากการขายสินค้าหรือการให้บริการ

ตอนที่ 3

ในการพิจารณาขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะต้องทราบรายละเอียดตามประเด็นต่อไปนี้เพื่อปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี

3.1 เพื่อวิเคราะห์การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ขอู้เงินกับที่ไม่ได้ขอู้เงินจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน

3.1.1 การใช้บริการเงินฝากและการขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน

ตารางที่ 31 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน

การให้บริการ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นประจำ	57	85.1
บางครั้งบางคราว	7	10.4
ไม่เคยใช้บริการ	3	4.5
รวม	67	100.0

การใช้บริการเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ใช้บริการเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 85.1 บางครั้งบางคราว คิดเป็นร้อยละ 10.4 และมีเพียงส่วนน้อยไม่เคยใช้บริการ คิดเป็นร้อยละ 4.5

3.1.1.1 การขอกู้เงินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจาก
ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน

ตารางที่ 32 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ทำการขอกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์
และสถาบันการเงิน

การขอกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
เคยขอกู้เงินแล้วและได้รับการอนุมัติเป็นที่เรียบร้อย	34	50.7
ไม่เคยขอกู้เงิน	18	26.9
กำลังดำเนินการขอกู้เงิน	8	11.9
เคยขอกู้เงินแล้วแต่ไม่ได้รับอนุมัติ	3	4.5
กำลังดำเนินการขอกู้เงินเพราะเคยขอกู้เงินแล้ว แต่ไม่ได้รับอนุมัติ	2	3.0
กำลังดำเนินการขอกู้เงินเพราะเคยขอกู้เงินแล้ว และได้ ได้รับการอนุมัติเป็นที่เรียบร้อย	2	3.0
<i>รวม</i>	<i>67</i>	<i>100.0</i>

การขอกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เคย
ขอกู้เงินแล้วและได้รับการอนุมัติเป็นที่เรียบร้อย คิดเป็นร้อยละ 50.7 ไม่เคยขอกู้เงิน คิดเป็นร้อยละ 26.9
กำลังดำเนินการขอกู้เงิน คิดเป็นร้อยละ 11.9 เคยขอกู้เงินแล้วแต่ไม่ได้รับอนุมัติ คิดเป็นร้อยละ 4.5
กำลังดำเนินการขอกู้เงินเพราะเคยขอกู้เงินแล้วแต่ไม่ได้รับอนุมัติ รวมทั้งกำลังดำเนินการขอกู้เงิน
เพราะเคยขอกู้เงินแล้ว และได้รับการอนุมัติเป็นที่เรียบร้อย คิดเป็นร้อยละ 3.0 เท่ากัน

3.1.1.2 เหตุผลของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการขอกู้เงิน

ตารางที่ 33 เหตุผลของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการขอกู้เงิน

เหตุผลในการขอกู้เงิน	จำนวน	ร้อยละ
อัตราดอกเบี้ยต่ำ	13	28.9
เป็นสถานที่ที่มีความสะดวกในการฝากและกู้เงิน	10	22.2
อื่นๆ	8	17.7
ต้องการใช้สิทธิในการกู้ยืม	7	15.6
มีพนักงาน เจ้าหน้าที่ ให้คำปรึกษาในการจัดทำเอกสารการขอสินเชื่อ	7	15.6
รวม	45	100.0

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีเหตุผลในการขอกู้เงินจากหน่วยงาน เพราะอัตราดอกเบี้ยต่ำ คิดเป็นร้อยละ 28.9 เป็นสถานที่ที่มีความสะดวกในการฝากและกู้เงิน คิดเป็นร้อยละ 22.2 เหตุผลอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 17.7 ต้องการใช้สิทธิในการกู้ยืม และมีพนักงาน เจ้าหน้าที่ ให้คำปรึกษาในการจัดทำเอกสารการขอสินเชื่อ คิดเป็นร้อยละ 15.6 เท่ากัน (เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยต่ำและต้องการใช้สิทธิในการกู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 2.2 อัตราดอกเบี้ยต่ำและเป็นสถานที่ที่มีความสะดวกในการฝากและกู้เงิน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ต้องการใช้สิทธิในการกู้ยืมและเป็นสถานที่ที่มีความสะดวกในการฝากและกู้เงิน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ต้องการใช้สิทธิในการกู้ยืมและมีพนักงาน เจ้าหน้าที่ ให้คำปรึกษาในการจัดทำเอกสารการขอสินเชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.2 เป็นสถานที่ที่มีความสะดวกในการฝากและกู้เงิน รวมทั้งมีพนักงาน เจ้าหน้าที่ ให้คำปรึกษาในการจัดทำเอกสารการขอสินเชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.2 ต้องการใช้สิทธิในการกู้ยืม เป็นสถานที่ที่มีความสะดวกในการฝากและกู้เงิน มีพนักงาน เจ้าหน้าที่ ให้คำปรึกษาในการจัดทำเอกสารการขอสินเชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.2 และเหตุผลทุกประการรวมกัน คิดเป็นร้อยละ 2.2)

3.1.2 ประเด็นของการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่
ขอกู้เงินกับที่ไม่ได้ขอเงินจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน

ตารางที่ 34 ความรู้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขอเงินจากธนาคารพาณิชย์
และสถาบันการเงิน

ความรู้ของผู้ประกอบการที่ขอเงินจาก ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม
1. การขอสินเชื่อสามารถทำได้กับ ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน ที่ผู้ประกอบการต้องการ	จำนวน	2	5	14	19	27	67
	ร้อยละ	3.0	7.5	20.9	28.4	40.3	100.0
	ค่าเฉลี่ย	0.03	0.07	0.21	0.28	0.40	0.40
2. การขอเงินกู้ในกรณีของ SMEs จะ ทำให้เกิดการขยายการลงทุนใน กิจการ การผลิต การบริการ การค้าส่ง และการค้าปลีก	จำนวน	0	1	15	25	26	67
	ร้อยละ	-	1.5	22.4	37.3	38.8	100.0
	ค่าเฉลี่ย	-	0.01	0.22	0.37	0.39	0.39
3. ไม่มีความรู้เรื่องรูปแบบการนำเสนอ งบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี ในการจัดทำเอกสารขอเงินของ กิจการ เช่น งบกำไรขาดทุน งบดุล เป็นต้น	จำนวน	12	6	22	20	7	67
	ร้อยละ	17.9	9.0	32.8	29.9	10.4	100.0
	ค่าเฉลี่ย	0.18	0.09	0.33	0.30	0.10	0.33
4. ระยะเวลาในการยื่นเอกสารการขอ เงินและได้รับอนุมัตินานเกินไป	จำนวน	6	5	25	21	10	67
	ร้อยละ	9.0	7.5	37.3	31.3	14.9	100.0
	ค่าเฉลี่ย	0.09	0.07	0.37	0.31	0.15	0.37
5. พนักงานของธนาคารพาณิชย์และ สถาบันการเงินไม่เต็มใจให้บริการ และไม่ให้ความสนใจต่อ ผู้ประกอบการที่มีความรู้เกี่ยวกับ การนำเสนองบการเงินตามมาตรฐาน การบัญชี	จำนวน	18	13	23	9	4	67
	ร้อยละ	26.8	19.4	34.3	13.4	6.0	100.0
	ค่าเฉลี่ย	0.27	0.19	0.34	0.13	0.06	0.34

ตารางที่ 34 (ต่อ) ความรู้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขอู้เงินจาก
ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน

ความรู้ของผู้ประกอบการที่ขอู้เงินจาก ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม
6. เชื่อว่าการขอู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงิน จะได้รับอนุมัติ ถ้ามียอดเงินฝากไว้ที่หน่วยงานแห่งนั้น	จำนวน	12	4	12	14	25	67
	ร้อยละ	17.9	6.0	17.9	20.9	37.3	100.0
	ค่าเฉลี่ย	0.17	0.06	0.18	0.21	0.37	0.37
7. สินเชื่อ SMEs ทุกโครงการ ผู้ประกอบการ SMEs ไม่จำเป็นต้อง เป็นลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินมาก่อน	จำนวน	6	7	15	22	17	67
	ร้อยละ	9.0	10.4	22.4	32.8	25.4	100.0
	ค่าเฉลี่ย	0.08	0.10	0.22	0.33	0.25	0.33
8. ในการขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินต้องมีแผนธุรกิจ (Business Plan) ประกอบด้วย ด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านการผลิต	จำนวน	3	3	13	26	22	67
	ร้อยละ	4.5	4.5	19.4	38.8	32.8	100.0
	ค่าเฉลี่ย	0.04	0.04	0.19	0.39	0.33	0.39
9. การขอสินเชื่อจะต้องมีเอกสาร ประกอบ คือ ใบอนุญาตประกอบ กิจการและหนังสือรับรองการ จดทะเบียนนิติบุคคล	จำนวน	0	6	22	13	26	67
	ร้อยละ	-	9.0	32.8	19.4	38.8	100.0
	ค่าเฉลี่ย	-	0.08	0.33	0.19	0.39	0.39
10. การเสนอขอู้เงินจากสถาบันการ เงินจะต้องแสดงงบการเงินย้อน หลังพร้อมรายละเอียดประกอบ งบการเงินย้อนหลัง 3 – 5 ปี (ยกเว้นกิจการที่ตั้งใหม่)	จำนวน	2	5	14	19	27	67
	ร้อยละ	3.0	7.5	20.9	28.4	40.3	100.0
	ค่าเฉลี่ย	0.03	0.07	0.21	0.28	0.40	0.40
11. ควรมีการกำหนดตัวแบบที่เหมาะสม ในการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม	จำนวน	1	0	19	22	25	67
	ร้อยละ	1.5	-	28.4	32.8	37.3	100.0
	ค่าเฉลี่ย	0.01	-	0.28	0.33	0.37	0.37

**ตารางที่ 34 (ต่อ) ความรู้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขอกู้เงินจาก
ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน**

ความรู้ของผู้ประกอบการที่ขอกู้เงินจาก ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม
12. กิจการของท่านควรเข้าเป็นสมาชิก ของสมาคมนักบัญชีและผู้สอบ บัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย เพื่อจะได้รับเอกสาร วารสาร แถลงการณ์ หรือข้อเสนอแนะในการ จัดทำเอกสารทางการบัญชีต่างๆ	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย	4 6.0 0.06	2 3.0 0.03	13 19.4 0.19	21 31.3 0.31	27 40.3 0.40	67 100.0 0.40

หมายเหตุ :

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50–5.0 หมายถึง เป็นประเด็นหรือการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่สำคัญ
ทางด้านความรู้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขอกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์
และสถาบันการเงิน

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0–2.49 หมายถึง ไม่เป็นประเด็นหรือการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่สำคัญ
ทางด้านความรู้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขอกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์
และสถาบันการเงิน

การขอสินเชื่อสามารถทำได้กับธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินที่ผู้ประกอบการ
ต้องการกู้เงิน จะต้องแสดงงบการเงินย้อนหลังพร้อมรายละเอียดประกอบงบการเงินย้อนหลัง 3 – 5 ปี
(ยกเว้นกิจการที่ดั่งใหม่) และควรเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
แห่งประเทศไทย เพื่อจะได้รับเอกสาร วารสาร แถลงการณ์ หรือข้อเสนอแนะในการจัดทำเอกสารทาง
การบัญชีต่างๆ (ค่าเฉลี่ย = 0.40) การจัดทำเอกสารเพื่อการขอสินเชื่อกับธนาคารพาณิชย์และสถาบัน
การเงินมีระเบียบที่ยุ่งยาก การขอเงินกู้ในกรณีของ SMEs จะทำให้เกิดการขยายการลงทุนในกิจการ
การผลิต การบริการ การค้าส่ง และการค้าปลีก ในการขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์หรือสถาบัน
การเงินต้องมีแผนธุรกิจ (Business Plan) ประกอบด้วยด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านการเงิน
และด้านการผลิต ซึ่งการขอสินเชื่อจะต้องมีเอกสารประกอบ คือ ใบอนุญาตประกอบกิจการ
และหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (ค่าเฉลี่ย = 0.39) ระยะเวลาในการยื่นเอกสารการขอกู้เงิน
และได้รับอนุมัตินานเกินไป ผู้ประกอบการเชื่อว่าการขอกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน
จะได้รับอนุมัติถ้ามียอดเงินฝากไว้ที่หน่วยงานแห่งนั้น และควรมีการกำหนดตัวแบบที่เหมาะสม

ในการกำหนดมาตรฐานการบัญชีสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ค่าเฉลี่ย = 0.37) ไม่เข้าใจระเบียบการขอสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พนักงานของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเต็มใจให้บริการและให้ความสนใจต่อผู้ประกอบการที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการนำเสนอขอสินเชื่อตามมาตรฐานการบัญชี (ค่าเฉลี่ย = 0.34) การขอสินเชื่อกับธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินจะได้ดอกเบี้ยต่ำถ้าระบุว่าเพื่อวิสาหกิจ SMEs และไม่มีความรู้เรื่องรูปแบบการนำเสนอขอสินเชื่อตามมาตรฐานการบัญชีในการจัดนำเอกสารขอกู้เงินของกิจการ เช่น งบกำไรขาดทุน งบดุล เป็นต้น ถ้ามียอดเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินจำนวนมาก น่าจะได้รับวงเงินกู้มาก สินเชื่อ SMEs ทุกโครงการผู้ประกอบการ SMEs ไม่จำเป็นต้องเป็นลูกค้าของธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินมาก่อน (ค่าเฉลี่ย = 0.33) การขอกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินหากได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีจะได้รับการอนุมัติ เพราะท่านอยู่ในฐานะลูกหนี้ (ค่าเฉลี่ย = 0.31)

ทั้งนี้จากภาพรวมถือได้ว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความรู้ในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีในฐานะผู้ขอกู้เงิน โดยเฉพาะเรื่องจัดทำงบการเงิน นอกเหนือจากเอกสารประกอบการดำเนินกิจการ แต่ไม่เป็นประเด็นหรือการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่สำคัญทางด้านความรู้เรื่องมาตรฐานการบัญชีด้านอื่นๆ

3.2 ปัญหาและแนวทางในการจัดทำงานการเงินตามมาตรฐานการบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตารางที่ 35 ปัญหาและแนวทางในการจัดทำงานการเงินตามมาตรฐานการบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ปัญหาและแนวทาง	จำนวน	ร้อยละ
1. มาตรฐานการบัญชีหลายฉบับเนื้อหาไม่ชัดเจนและเข้าใจยาก	11	16.4
2. ไม่เข้าใจว่ามาตรฐานการบัญชีที่สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยประกาศใช้ เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดทำงานการเงินที่ถูกต้อง และมีการเปิดเผยข้อมูลที่ดีขึ้น	7	10.4
3. มีรายละเอียดหรือเนื้อหาซ้ำซ้อนมากเกินไป	4	6.0
4. ผู้ประกอบการไม่แน่ใจว่ามีหน้าที่ต้องรับผิดชอบต่อรายการทางธุรกิจที่เกิดขึ้น	5	7.5
5. ไม่ทราบว่าการเงินเป็นเครื่องมือทางการเงินของธุรกิจที่สามารถแสดงให้เห็นกำไรหรือขาดทุนสุทธิของกิจการสินทรัพย์และหนี้สิน รวมทั้งหมายเหตุประกอบงบการเงิน	3	4.5
6. ไม่ทราบว่าแม่บทการบัญชีเป็นการวางแนวคิด หลักการและพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่อง การจัดทำงานการเงิน เช่น การรับรู้รายได้ ค่าใช้จ่าย และการวัดมูลค่าสินทรัพย์	5	7.5
7. ไม่แน่ใจว่ามาตรฐานการบัญชีมีหลักการที่จะสร้างความเชื่อถือและความเชื่อมั่นให้กับงบการเงินที่จัดทำขึ้น	3	4.5
8. แม่บททางการบัญชีและมาตรฐานการบัญชีเป็นประโยชน์ต่อผู้จัดทำบัญชี มีความรู้และความเข้าใจข้อมูลในรายงานทางการเงินได้ดียิ่งขึ้น	4	6.0
9. ควรจัดอบรมเรื่องความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เพื่อให้ผู้ประกอบการทราบหน้าที่ขั้นพื้นฐานของเจ้าของกิจการ ได้แก่ การจัดทำงานการเงินให้เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป	16	23.9
10. ควรชี้ให้ผู้ประกอบการเห็นประโยชน์ของการปฏิบัติการตามมาตรฐานการบัญชี	3	4.5
11. ควรกำหนดกระบวนการจัดทำหรือปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีให้สอดคล้องกับทิศทางที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องการมากที่สุด	4	6.0

**ตารางที่ 35 (ต่อ) ปัญหาและแนวทางในการจัดทํางบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม**

ปัญหาและแนวทาง	จำนวน	ร้อยละ
12. หาแนวทางแก้ไขปัญหาของธุรกิจ SMEs ด้วยการกำหนดมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการปฏิบัติงานให้แก่กิจการ SMEs	2	3.0

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคเหนือตอนบน ในประเด็นที่เป็นปัญหาและแนวทางในการจัดทํางบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี เรียงตามลำดับ ความสำคัญของปัญหาจากร้อยละ มีดังนี้ ควรจัดอบรมเรื่องความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เพื่อให้ผู้ประกอบการทราบหน้าที่ขั้นพื้นฐานของเจ้าของกิจการ ได้แก่ การจัดทํางบการเงินให้เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป (ร้อยละ 23.9) มาตรฐานการบัญชีหลายฉบับมีเนื้อหาไม่ชัดเจนและ เข้าใจยาก (ร้อยละ 16.4) ไม่เข้าใจว่ามาตรฐานการบัญชีที่สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาต แห่งประเทศไทยประกาศใช้เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดทํางบการเงินที่ถูกต้องและมีการเปิดเผยข้อมูลที่ดียิ่งขึ้น (ร้อยละ 10.4) ผู้ประกอบไม่แน่ใจว่ามีหน้าที่ต้องรับผิดชอบต่อรายการทางธุรกิจที่เกิดขึ้นและไม่ ทราบว่าแม่บทการบัญชีเป็นการวางแนวคิด หลักการ และพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องการจัดทํางบการเงิน เช่น การรับรู้รายได้ ค่าใช้จ่าย และการวัดมูลค่าสินทรัพย์ (ร้อยละ 7.5) มีรายละเอียดหรือเนื้อหา ซ้ำซ้อนมากเกินไป แม่บทการบัญชีและมาตรฐานการบัญชีเป็นประโยชน์ต่อผู้จัดทำบัญชี มีความรู้ และความเข้าใจข้อมูลในรายงานทางการเงินได้ดียิ่งขึ้น และควรกำหนดกระบวนการจัดทำหรือปรับปรุง มาตรฐานการบัญชีให้สอดคล้องกับทิศทางที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องการมากที่สุด (ร้อยละ 6.0) ไม่ทราบว่างบการเงินเป็นเครื่องมือทางการเงินของธุรกิจที่สามารถแสดงให้เห็นกำไร หรือขาดทุนสุทธิของกิจการสินทรัพย์และหนี้สิน รวมทั้งหมายเหตุประกอบงบการเงิน ไม่แน่ใจว่า มาตรฐานการบัญชีมีหลักการที่จะสร้างความเชื่อถือและความเชื่อมั่นให้กับงบการเงินที่จัดทำขึ้น และควรชี้ให้ผู้ประกอบการเห็นประโยชน์ของการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี (ร้อยละ 4.5) หาแนวทาง แก้ไขปัญหาของธุรกิจ SMEs ด้วยการกำหนดมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการปฏิบัติงานให้แก่ กิจการ SMEs (ร้อยละ 3.0)

สำหรับปัญหาในการจัดทํางบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีและแนวทางในการจัดทำของ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่สำคัญนั้นคือ ผู้ประกอบการต้องการให้มีการ จัดอบรมเรื่องความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เพื่อให้พวกเขาได้ทราบหน้าที่ขั้นพื้นฐานของ เจ้าของกิจการ ได้แก่ การจัดทํางบการเงินให้เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ส่วนใหญ่

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่ามาตรฐานการบัญชีหลายฉบับมีเนื้อหาไม่ชัดเจนและเข้าใจยาก รวมทั้งไม่เข้าใจว่ามาตรฐานการบัญชีที่สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยใช้เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดทำงบการเงินที่ถูกต้องและมีการเปิดเผยข้อมูลที่ดีขึ้น

PAYAP UNIVERSITY